

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év január hó 31. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A súlyos testi sértés bűntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 5.B.30/2005/44. számú ítéletét I.r. vádlott tekintetében **helybenhagyja**.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2007. június 5. napján kelt 5.B.30/2005/44. számú ítéletével az I.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett garázdaság bűntettében és társtettesként elkövetett súlyos testi sértés bűntettének kísérletében állapította meg. Ezért őt halmazati büntetésül 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette, egyben előzetes mentesítésben részesítette,

ugyancsak marasztaló döntést hozott a II.r., a III.r. és az V.r. vádlottakkal szemben, míg

a IV.r. vádlottat az ellene társtettesként elkövetett garázdaság bűntette és társtettesként elkövetett súlyos testi sértés bűntettének kísérlete miatt emelt vád alól felmentette.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a IV.r. vádlott terhére bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása végett fellebbezett, az ítéletet az I.r., a II.r., a III.r. és az V. vádlottal szemben tudomásul vette.

A vádlottak és védőik közül az ítélet ellen kizárólag az I.r. vádlott és védője jelentettek be perorvoslatot, elsődlegesen felmentésért, másodlagosan a büntetés enyhítése céljából.

Ennek megfelelően az elsőfokú ítélet a kihirdetését követően a II., III. és V.r. vádlottakkal szemben jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.553/2007/2-I. számú átiratában a IV.r. vádlott terhére bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta. Így e vádlottal szemben 2007. október 2. napján az elsőfokú ítélet ugyancsak jogerőre emelkedett.

A Főügyészség a fenti átiratában észrevételezte, hogy az egyik tanú figyelmeztetése nem volt teljesen szabályszerű, így vallomása nem használható fel. Ez azonban a tényállás megalapozottságát nem befolyásolta. Indítványozta, hogy az ítélőtábla az I.r. vádlott tekintetében a mindenben törvényes ítéletet hagyja helyben. Bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A védő a nyilvános ülésen felszólalásában a bejelentett fellebbezésüket fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a testi épség elleni cselekménynél nem megfelelően értékelte védenca beszámíthatóságát. Utalt dr. Gaál Katalin igazságügyi elmeorvos szakértőnek a tárgyaláson elhangzott nyilatkozatára, amely szerint az I.r. vádlott a saját vérző sérülését követően olyan sokkot kapott, hogy elfogadható az emlékezetének kiesése. A védő ebből a beszámítási képesség teljes hiányára hivatkozott, ezáltal a védenca a testi sértést nem követte el, e bűncselekmény alól a felmentését kérte. Álláspontja szerint a védenca terhére maradó garázdaság büntette miatt a büntetés eltúlzott, ezért annak enyhítésére tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy jelenleg alkalmi munkás, a jövedelme havonta kb. 70 ezer forint. A cselekményekkel kapcsolatban nem kívánt szólni, csatlakozott a védőjéhez.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítélőtábla a Be.349.§ (1) bekezdése értelmében az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett az I.r. vádlottra vonatkozó részét bírálta felül.

Ennek eredményeként megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság ügyfelderítési kötelezettségének a lehetőség keretei között eleget tett. Különös gondot fordított a szakértői vélemények beszerzésére, értékelésére. A tárgyaláson részletesen meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt és igazságügyi elmeorvos szakértőt is. A Fővárosi Bíróság egy kivétellel megfelelően mérlegelte a rendelkezésére álló

bizonyítékokat. Nevezetesen az egyik tanú figyelmeztetése a mentő körülmény elhallgatására nem terjedt ki, ezért vallomása bizonyítékként nem értékelhető. Az ítéltábla emiatt az elsőfokú ítélet indokolásából az erre történt hivatkozást - 11. oldal 4. bekezdés - kirekeszti.

A védelem álláspontjával szemben a Fővárosi Bíróság az iratoknak és az igazságügyi elmeorvos szakértői véleményeknek megfelelően értékelte az I.r. vádlott beszámítási képességének csupán enyhe fokú korlátozottságát. A tárgyaláson ugyanis dr. Gaál Katalin igazságügyi elmeorvos szakértő kifejezetten nyilatkozott arról, hogy az I.r. vádlottnál bekövetkezhetett ugyan egy komoly sokkhatás, de ez nem kóros jellegű tudatszűkült állapotot jelent. Ez egy szokványos indulatszűkítő hatású tény. Ebből pedig a védelem okfejtésével ellentétben az következik, hogy a beszámítási képességét kizáró kóros tudatszűkült állapot nem volt megállapítható.

Megjegyzendő ugyanakkor, hogy a beszámítási képesség megállapítása is része a tényállásnak, így az arra tett megalapozott tények a másodfokú eljárásban eltérően nem értékelhetők.

Összességében tehát a bizonyítékok mérlegelése megfelel az iratok tartalmának és a logika szabályainak. A Fővárosi Bíróság indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette, az általa megállapított tényállás tehát megalapozott.

Az irányadó tényállásból a Fővárosi Bíróság okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére, cselekményeinek minősítése törvényes.

A védőnek a beszámítási képesség hiányára történt hivatkozása nem volt elfogadható, ezért erre alapozottan a testi épség elleni cselekmény alóli felmentésre sem kerülhetett sor.

A büntetés kiszabása során a Fővárosi Bíróság helyesen vette számba az I.r. vádlottnál fennálló enyhítő és súlyosító körülményeket és azok nyomatékát. Az ítéltábla azonban további enyhítő körülményként értékelte javára, hogy ő is súlyos sérülést szenvedett a történetek alkalmával.

Az ítéltábla ezzel az újabb enyhítő körülménnyel együtt sem látott indokot a büntetése enyhítésére.

A halmazatban álló erőszakos jellegű bűncselekmények tárgyi súlya és az alanyi bűnösség foka mellett az ítéltábla az I.r. vádlott büntetését egyáltalán nem találta eltúlzottan súlyosnak, az inkább enyhének tekinthető.

A hat hónapi börtönbüntetés a törvényi minimum szerinti két évi próbaidőre felfüggesztve és előzetes mentesítésben is részesítve a vádlottat, olyan méltányos joghátrány, amelynek további enyhítése már ellentétes lenne a büntetés céljával.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét az I.r. vádlott tekintetében a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2008. év január hó 31. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 5.B.30/2005/44. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.232/2007/5. számú végzése folytán az I.r. vádlott vonatkozásában 2008. január 31. napján jogerőre emelkedett és a börtönbüntetés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2008. év január hó 31. napján

Dr. Szigeti Ágnes sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő